

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: זגר	שם פרטי: ציפורה- מדי
---------------	----------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

בלועזית Haiman		שם משפחה איתו נולדתי: היימן
שנת לידה: 22/8/1938	מין: נקבה	בלועזית Medy
ארץ לידה: רומניה		בלועזית Barshov
שם פרטי ושם נעורים של האם: סקרייבר לאה		שם פרטי ושם משפחה של האב: מרדכי מרטין
ארץ המגורים: רומניה		בלועזית Barshov
חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: טטרנג, כפר ליד ברשוב (שם העיר או האזור ושם הארץ)		
בלועזית		במידה והיית בגטו, ציין את שמו
בלועזית		במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו
תאריך השחרור:		המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:
ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור ברשוב		במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)
במידה ועלית באנייה, ציין את שמה		שנת עליה:
טרנסילבניה		1950

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

(צינוי דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נולדתי בעיר ברשוב כילדה בכורה ללאה ומרכי היימן בתאריך 22.8.1938. סבתא מצד אמי גרה בסיגט ועוד הספיקה לראות את נכדתה הראשונה. שנה לאחר מכן פרצה המלחמה והיהודים שם נלקחו לאושוויץ הייתי ילדה מאושרת ומטופלת באהבה רבה. שנה אחריי נולדה אחותי רחל, ב-28.8.1939. בשנה זו פרצה המלחמה והחלו הצרות.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

עם פרוץ המלחמה ב-1939 כל משפחת אמי ואבי שגרו ליד סיגט נלקחו לאושוויץ. בבית היה הרבה מתח והרבה עצב כי אמא ואבא דרגו מאוד למשפחתם. לאמא היו שמונה אחים ואחיות, מתוכם ארבע נספו ביחד עם אמא שלהם. שלושה ניצלו במחות העבודה. לאבא היו עשר אחים ואחיות ומתוכם שניים ניצלו כי עבדו במחנה עבודה, אי לכן לא זכיתי מעולם להכיר את הסבתות שלי ואת רוב הדודים שלי.

אבא נלקח למחנות עבודה וכפייה ולא ראינו אותו הרבה זמן. באותה תקופה אמא הייתה בהריון עם אחותי השלישית. ברחנו לכפר טטרנט והתחבאנו בזהות בדויה. שם במחבוא נולדה אחותי בקטנה בזמן ההפצה, מתחת לשולחן, שם התחבאנו מרוב פחד.

הימים בטטרנט היו מאוד מתוחים. אמא בכתה הרבה ודאגה מאוד, לגול משפחתה ולגורל בעלה המגויס לעבודות כפייה. גם הכסף החל להיגמר כי שילמנו הרבה כסף לגוי בטטרנט כדי להתחבא. נשארו לי הרבה טראומות ופחדים מתקופה זו של המלחמה. כילדה לא הבנתי הרבה, אך ספגתי את הפחד ואת האווירה המתוחה. גם קשה היה לי כילדה להתחבא ולא לשחק בחוץ כמנהג הילדים, היה כאילו להיות בשבי.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

עם תום המלחמה חזרנו לברשוב. אבא חזר מעבודות הכפייה בריא ושלם. התחילו להגיע הבשורות המרות מההשמדה של רוב המשפחה של אמא ואבא. אני זוכרת איך הם קרעו את בגדיהם וישבו שבעה. אני התחלתי ללכת לבית הספר מייד כי לא זכיתי להעביר את שנות ילדותי בגן ילדים. בגיל 11 וחצי עליתי ארצה עם האונייה טרנסילבניה ונשלחנו למעברה ליד רחובות.

נא ספרי/ על חייך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

ברחנו מהמעברה והתיישבנו תחילה בפתח תקווה, כל המשפחה בחדר אחד. אני נשלחתי למוסד עלייה. הוריי קיבלו דירה בשיכון ה' בבני ברק ועברנו לגור שם. כאן סיימתי את לימודי היסודיים והתיכוניים. באוניברסיטה למדתי בבר אילן וגם ברמת אביב באוניברסיטת תל אביב. הייתי בתנועת הנוער בני עקיבא. אהבתי את חיי בארץ והייתי מאושרת. התחתנתי ב-2.4.1960 ואנחנו ביחד עד עצם היום הזה. בהמשך נולדו לנו גם שתי בנות.

הסיפור נכתב על ידי זגור ציפורה מדי

קריית עקרון, אפריל 2013